

ספר דניאל פרק ז

- (א) בשנת חדה לבלאשצר מלך בבל דניאל חלם חזה וחזו ראשה על משכבה באדין חלמא כתב ראש מלין אמר:
(ב) ענה דניאל ואמר חזה הנית בחזו עם ליליא וארו ארבע רוחי שמיא מגיחן לימא רבא:
(ג) וארבע חיון רברבן סלקן מן ימא שנין דא מן דא:
(ד) קדמיא קאריה וגפין די נשר לה חזה הנית עד די מריטו גפיה \{גפיה\} ונטילת מן ארעא ועל רגלין כאנש הקימת ולבב אנש יהיב לה:
(ה) וארו חיוה אחר תנינה דמיה לדב ולשטר חד הקמת ותלת עלעין בפמה בין שניה \{שניה\} וכן אמרין לה קומי אכלי בשר שגיא:
(ו) באתר דנה חזה הנית וארו אחר פנמר ולה גפין ארבע די עוף על גביה \{גביה\} וארבעה ראשין לחיותא ושלטון יהיב לה:
(ז) באתר דנה חזה הנית בחזו ליליא וארו חיוה רביעא \{רביעאה\} דחיל

מלבי"ם על דניאל פרק ז פסוק א - חלק באור הענין

דניאל חלם חזה - ולא אמר חלם חלם, כמ"ש למעלה בנבוכדנצר להורות שהיה חלום נבואי וגם מפני שעקר החלום היה מחזה שראה צורת ד' חיות. וחזו ראשה על משכבה - כי יש חלומות שבאים ע"י התפעלות מרוצת הדם והנפש החיונית שמקורם בלב, הודיע ששורש החלום הזה היה ממיתרי המוח וכח השכל כי היה השפעה שכליית מעולם השכליים הנפרדים. באדין חלמא כתב - שתיכף כשהקיץ משנתו כתב החלום כדי שלא ישכח ממנו דבר, ריש מלין אמר - מפני שהמכתב הזה דינו ככתבי הקדש אמר כל דבר בפיו טרם שהעלה אותו על ספר, שכן הדין בכותב כתבי הקדש ברוה"ק וכמ"ש במק"א ,

מצודות דוד על דניאל פרק ז פסוק א

באדין - אז כתב לעצמו לזכרון את כל דברי החלום אבל לזולתו אמר רק ראשית הדברים ולא כולם:

ספר דניאל פרק ז

ענה דניאל ואמר חזה הנית בחזו עם ליליא וארו ארבע רוחי שמיא מגיחן לימא רבא:

ספר דניאל פרק ז

(ג) וארבע חיון רברבן סלקן מן ימא שנין דא מן דא:

מלבי"ם על דניאל פרק ז פסוק ג - חלק באור הענין

(ג) ארבע חיון רברבן סלקן מן ימא - שיצאו הד' מלכיות לתפוש ממשלה זאח"ז, והנה ברוחות מצויר כחות השרים העליונים המשפיעים על האומות, שהם עומדים בד' רוחות המרכבה כמו שבארתי שם, ויחזקאל ראה אותם בצורת חיות, ודניאל ראה החיות המשתלשלות מהם בממשלה בעולם השפל, וראה דמותם כתואר אחר כפי פעולתם בעולם התחתון ובאר שהיו רברבן, כי זולתם יש גם חיות אחרות קטנות, ר"ל מלכיות קטנות, והם יגדלו מיתר המלכים ויוצאים מן הים למלוך בכפה,

ספר דניאל פרק ז

(ד) קדמיא קאריה וגפין די נשר לה חזה הנית עד די מריטו גפיה \{גפיה\} ונטילת מן ארעא ועל רגלין כאנש הקימת ולבב אנש יהיב לה:

ספר דניאל פרק ז

(ה) וארו חיוה אחר תנינה דמיה לדב ולשטר חד הקמת ותלת עלעין בפמה בין שניה \{שניה\} וכן אמרין לה קומי אכלי בשר שגיא:

רש"י פסוק ה

(ה) אחרי - אחרת. תנינה - שעלתה שניה מן הים. דמיה לדוב - זה רמז למלכות פרס שתמלך אחר בבל שאוכלים ושותים כדוב ומסורבלים בבשר כדוב. דמיה לדוב - לדב כתיב כמו דיבא תרגום של זאב שאף זאב נקראת מלכות פרס שנא' ע"כ הכם אריה מיער זאב ערבות ישדדם.